

Sygn. akt III AUa 746/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Małgorzata Pasek
Sędziowie:	SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.) SO del. do SA Elżbieta Wojtczuk
Protokolant: st. prot. sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2018 r. w Lublinie

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 28 czerwca 2017 r. sygn. akt VIII U 1552/16

oddala apelację.

Elżbieta Wojtczuk Małgorzata Pasek Małgorzata Rokicka-Radoniewicz

III AUa 746/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 15 lipca 2014 roku ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury J. B. od dnia(...), tj. od następnego dnia po złożeniu wniosku. Organ rentowy ustalił wysokość świadczenia przy zastosowaniu m.in. przepisu art. 183 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) na kwotę 2303,14 złotych. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Kwota składki zewidencjonowana

na koncie z uwzględnieniem waloryzacji została ustalona na 78314,61 złotych a kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego na 508454,52 złotych.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie wniósł J. B., zaskarżając decyzję w części dotyczącej ustalenia wysokości świadczenia i wnosił o jej zmianę i ustalenie wysokości emerytury poprzez powtórne wyliczenie jej wysokości w oparciu o zasady zastosowane w decyzji z dnia 24 kwietnia 2014 roku. W uzasadnieniu ubezpieczony wskazał, że w decyzji z dnia 21 kwietnia 2014 roku, którą organ rentowy ustalił prawo do emerytury, określił wysokość świadczenia na kwotę wyższą niż w decyzji z dnia 15 lipca 2014 roku. Przyjęty przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji sposób ustalenia wysokości emerytury ubezpieczony uznał za niesprawiedliwy podnosząc jednocześnie, że organ powinien określić wysokość świadczenia w oparciu o zasady przyjęte w decyzji z dnia 24 kwietnia 2014 roku, mając na względzie przyjęte tam zasady.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 28 czerwca 2017 roku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do ustalenia wysokości emerytury J. B. od dnia (...)przyjął wysokość świadczenia i zasady waloryzacji ustalone decyzją z dnia 24 kwietnia 2014 roku. Sąd Okręgowy ustalił, że decyzją z dnia 7 kwietnia 2014 roku organ rentowy ustalił J. B. wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku na kwotę 153 782,20 złotych. Do ustalenia wartości kapitału organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1335,17 złotych, okresy składkowe w łącznym wymiarze 28 lat i 1 miesiąc i 16 dni tj. 337 miesiące, oraz okresy nieskładkowe w łącznym wymiarze 5 miesięcy, współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku oraz okresów składkowych i nieskładkowych w wysokości 83,43 % oraz średnie dalsze trwanie życia w wymiarze 209 miesięcy.

Kolejną decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku ZUS wobec nabycia przez skarżącego od dnia (...)prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy FUS ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku, dodając do udowodnionych okresów składkowych okres różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym. Dodany okres składkowy wyrażonych w pełnych miesiącach wynosił 84 miesiące. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku w wyniku dokonanego przez organ dodania do udowodnionych okresów składkowych okresu będącego wypadkową różnicy wyżej wskazanych wartości wynosiła 179 175,70 złotych.

W kolejnej decyzji z dnia 14 lipca 2014 roku Zakład ponownie ustalił wnioskodawcy wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku. Organ rentowy dodał do udowodnionych okresów składkowych okres różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę przez skarżącego. Dodany okres składkowy wyrażonych w pełnych miesiącach wynosił 83 miesiące. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku w wyniku dokonanego przez organ dodania do udowodnionych okresów składkowych okresu będącego wypadkową różnicy wyżej wskazanych wartości wynosiła 178 868,47 złotych.

J. B. urodzony (...), w dniu 25 marca 2014 roku złożył wniosek o emeryturę.

Organ rentowy w dniu 24 kwietnia 2014 roku wydał decyzję przyznającą wnioskodawcy emeryturę od dnia (...), tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Organ rentowy dokonał obliczenia emerytury w następujący sposób: obliczono wysokość emerytury zgodnie z przepisem art. 26 ustawy FUS. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień osiągnięcia wieku emerytalnego. Kwota składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 84 578,74 zł, a kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego 560 905,14 zł. Średnie dalsze trwanie życia wyniosło 256,40 miesięcy. Wysokość emerytury wyniosła 2517,49 zł.

Jednocześnie poinformowano, że wypłata emerytury podlega zawieszeniu, gdyż kontynuuje zatrudnienie a w celu podjęcia wypłaty należy złożyć świadectwo pracy potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Ponadto organ poinformował ubezpieczonego, że z uwagi na to, iż zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury wskazanej w części II pkt 2, a więc obliczonej zgodnie z art. 26 stanowi

kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, wysokość emerytury zostanie ustalona w ostatecznej kwocie z chwilą podjęcia wypłaty emerytury, tj. po rozwiązaniu stosunku pracy i zgłoszeniu wniosku o podjęcie wypłaty emerytury. Średnie dalsze trwanie życia zostanie ustalone na dzień zgłoszenia wniosku o podjęcie wypłaty emerytury (decyzja – k. 16 - 18 a.e.). W przedmiotowej decyzji organ rentowy do obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego przyjął kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego, wynikającą z wartości kapitału początkowego, ustalonej decyzją z dnia 10 kwietnia 2014 roku na kwotę 179 175,70 złotych oraz z waloryzacji kwartalnej, dokonanej przez organ rentowy przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji obowiązującego w III kwartale 2013 roku.

W dniu 30 czerwca 2014 roku ubezpieczony złożył wniosek o podjęcie wypłaty emerytury, dołączając świadectwo pracy, z treści którego wynikało, że łączący go stosunek pracy z (...) w L. ustał w wyniku rozwiązania na mocy porozumienia stron z dniem 28 czerwca 2014 roku i organ rentowy ustalił wysokość i podjął wypłatę emerytury od dnia(...), tj. od dnia złożenia wniosku. Organ rentowy dokonał obliczenia wysokości emerytury w ten sposób, iż, obliczono wysokość emerytury zgodnie z przepisem art. 26 ustawy emerytalnej. Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, które ustalono na dzień osiągnięcia wieku emerytalnego. Kwota składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 78 314,61 zł, a kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego 508 754,52 zł. Średnie dalsze trwanie życia wyniosło 254,90 miesięcy. Wysokość emerytury wyniosła 2303,14 zł.

Do obliczenia emerytury przyjęto kwotę składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji została ustalona na 78 314,61 zł, a kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego na 508 754,52 zł (decyzja – pismo k. 23, 26). W przedmiotowej decyzji do obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego Zakład przyjął kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego, wynikającą z wartości kapitału początkowego, ustalonej decyzją z dnia 14 lipca 2014 na kwotę 178 868,47 zł oraz z waloryzacji rocznej, dokonanej przez organ rentowy przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji obowiązującego w 2013 roku.

W toku postępowania sądowego Sąd ustalał skąd wynikają różnice w wyliczeniach zwaloryzowanego kapitału początkowego i składek przyjętych w wydawanych decyzjach oraz zobowiązywał ZUS do nadesłania informacji zawierającej szczegółowe wyliczenie wysokości emerytury wnioskodawcy, wskazując metodę wyliczenia tej emerytury jaką uznał, iż wynika z treści przepisów dotyczących ustalania jej wysokości.

Sąd Okręgowy uznał, że spór w przedmiotowej sprawie sprowadza się przede wszystkim do tego jak prawidłowo zwaloryzować składki i kapitał początkowy przy naliczeniu emerytury do której prawo zostało przyznane w marcu a jest realizowane (została podjęta wypłata emerytury) w czerwcu danego roku.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r., poz. 748; dalej: ustawa) emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. W myśl art. 25 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Stosownie zaś do treści art. 25 ust. 3 i 4 ustawy waloryzując składki przeprowadza się corocznie, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za rok 2000, z uwzględnieniem art. 25a. W wyniku przeprowadzonej waloryzacji stan konta nie może ulec obniżeniu (ust. 3). Waloryzacji podlega kwota składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzana waloryzacja, powiększona o kwoty z tytułu przeprowadzonych waloryzacji (ust. 4).

Z kolei art. 25a ust. 1-3 ustawy emerytalnej stanowi, że przy ustalaniu wysokości emerytury kwota składek na ubezpieczenie emerytalne zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25, jest waloryzowana kwartalnie (ust. 1). W przypadku ustalania wysokości emerytury:

- 1) w pierwszym kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za trzeci kwartał poprzedniego roku;
- 2) w drugim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za czwarty kwartał poprzedniego roku;
- 3) w trzecim kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za pierwszy kwartał danego roku;
- 4) w czwartym kwartale danego roku - ostatniej kwartalnej waloryzacji składek dokonuje się za drugi kwartał danego roku (ust. 2).

Waloryzacji kwartalnej podlega kwota składek zewidencjonowanych na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych (ust.3).

Z uwagi na to, że w orzecznictwie sądowym pojawiły się wątpliwości co do sposobu wyliczenia wysokości emerytury przyznanej w czerwcu danego roku w związku ze sposobem waloryzacji kapitału początkowego, sądy zwróciły się do Sądu Najwyższego z pytaniami prawnymi podnosząc wątpliwości co do sposobu waloryzacji przez ZUS zaewidencjonowanych składek i kapitału początkowego.

Postanowieniem z dnia 06 października 2015 roku w sprawie o sygn.. akt III UZP 9/15 Sąd Najwyższy odmówił podjęcia uchwały. W uzasadnieniu tegoż postanowienia Sąd Najwyższy wskazał jednak między innymi, że „...Mając na względzie unormowania art. 108 w związku z art. 183 ust. 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, pojawia się pytanie o zasadność dokonania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w czerwcu 2014 r. ponownego ustalenia podstawy obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego (a nie ponownego ustalenia samej wysokości świadczenia) w sytuacji, gdy prawo do emerytury, nabyte z mocy art. 24 tego aktu, zostało przyznane wnioskodawcy a świadczenie obliczono decyzjami organu rentowego już w maju 2014 r., z jednoczesnym zawieszeniem wypłaty świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez uprawnionego zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy bez rozwiązania stosunku pracy.” Tożsamo stanowisko prezentuje Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 3 listopada 2015r. (sygn.. akt III UZP 12/15, niepublikowane), gdzie Sąd ten podał, iż „Kwotę emerytury w systemie zdefiniowanej składki ustala się tylko raz, albo w dniu nabycia prawa, albo w dniu realizacji ryzyka (obecnie rozwiązania stosunku pracy). Tak ustalona emerytura może być już tylko powiększona w przypadku dalszego opłacania składek w sposób podany w art. 108 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zgodnie z tym przepisem mechanizm przeliczenia emerytury polega na zwiększeniu świadczenia obliczonego według reguł określonych w art. 26 tej ustawy o iloraz zwaloryzowanych składek zaewidencjonowanych na koncie pracującego emeryta po dniu ustalenia prawa do emerytury i wyrażonego w miesiącach średniego trwania życia ustalonego dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia. W odniesieniu do emerytury nabytej na podstawie art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie ma odpowiednika art. 110 tej ustawy, pozwalającego na ponowne ustalenie świadczenia w sytuacji zawieszenia prawa ze względu na nierozwiązanie stosunku pracy. W dniu wejścia w życie art. 25 ust. 1 ustawy o

emeryturach i rentach z FUS ryzykiem emerytalnym było osiągnięcie wieku emerytalnego, a zatem wypłata emerytury przysługiwała bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Decyzja wydawana była tylko jeden raz i w ustawie nie przewidziano przepisu ustalającego tryb przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w systemie zdefiniowanej składki.”

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2015 roku wydane zostało w związku z przedstawieniem temu Sądowi zagadnienia prawnego na tle stanu faktycznego bardzo zbliżonego do stanu w niniejszej sprawie, gdyż w wyżej wymienionej sprawie ubezpieczonemu przyznano prawo do emerytury w maju 2013 roku lecz wypłatę zawieszono z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia, podjęto wypłatę od czerwca 2013 roku. W tymże postanowieniu Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że „podjęcie wypłaty emerytury ubezpieczonego od czerwca 2013 roku nie uzasadniało ponownego obliczenia podstawy wymiaru świadczenia.” W obu powołanych wyżej postanowieniach Sąd Najwyższy zaznaczył, iż „ Składki na ubezpieczenie emerytalne zgromadzone na indywidualnych kontach ubezpieczonych jako składnik podstawy obliczenia emerytury podlegają waloryzacji. W świetle art. 25 ust. 3 ustawy, składki te podlegają w pierwszym rzędzie waloryzacji rocznej, od dnia 1 czerwca każdego roku, poczynając od waloryzacji za 2000 rok, natomiast waloryzacja kwartalna, uregulowana w art. 25a ustawy, stanowi jej uzupełnienie. Art. 25 ust. 4 ustawy stanowi, że waloryzacji podlega kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na dzień 31 stycznia roku, za który jest przeprowadzona waloryzacja, powiększona o kwoty z tytułu przeprowadzonych waloryzacji. Wskaźnik waloryzacji składek jest równy wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do poprzedniego roku powiększonemu o wzrost realny sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do roku poprzedniego. Wskaźnik waloryzacji składek nie może być niższy niż wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w roku kalendarzowym poprzedzającym termin waloryzacji w stosunku do poprzedniego roku.

Roczna waloryzacja polega na tym, że w czerwcu danego roku waloryzuje się składki należne do końca poprzedniego roku kalendarzowego, a podlegające zaewidencjonowaniu na koncie ubezpieczonego do dnia 31 stycznia roku, w którym przeprowadzana jest waloryzacja (roku waloryzacji). Waloryzację roczną składek przeprowadza się w dniu 1 czerwca z tego względu, że wskaźnik owej waloryzacji za poprzedni rok ogłaszany jest do dnia 25 maja kolejnego roku. Waloryzacja składek przeprowadzana w danym roku oznacza więc podwyższenie (zwaloryzowanie) kwoty składek należnych do końca poprzedniego roku, a wpłaconych do dnia 31 stycznia roku waloryzacji. Wyznaczenie daty 31 stycznia, jako dnia ustalenia stanu konta podlegającego rocznej waloryzacji, jest uzasadnione tym, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wpłaty składek za dany miesiąc należy dokonać do określonego dnia następnego miesiąca, zatem wpłata składki za grudzień danego roku następuje w styczniu kolejnego roku.

Natomiast składki należne za okres po zakończeniu danego roku obrachunkowego, które nie zostaną objęte kolejną roczną waloryzacją (gdyż ta nastąpi już po przyznaniu i obliczeniu wysokości świadczenia) podlegają waloryzacji kwartalnej, o jakiej mowa w art. 25a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W trybie cytowanego powyżej przepisu waloryzowana jest kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego na ostatni dzień pierwszego miesiąca kwartału, za który przeprowadzana jest waloryzacja, powiększona o kwoty uzyskane w wyniku poprzednich waloryzacji kwartalnych. Podobnie, jak w przypadku waloryzacji rocznych, także i w tym przypadku mechanizm waloryzacji ma narastający charakter i oznacza dodawanie kwoty wynikającej z poprzedniej waloryzacji i kwoty składek za dany kwartał oraz podwyższanie tak uzyskanej sumy wskaźnikiem waloryzacji. Sam wskaźnik waloryzacji jest wynikiem algorytmu podobnego do stosowanego przy waloryzacji rocznej, z tą różnicą, że chodzi o stosunek cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w kwartale, za który przeprowadzana jest waloryzacja do poprzedniego kwartału, powiększony o wzrost realny sumy przypisu składek na ubezpieczenie emerytalne w kwartale, za który przeprowadzana jest waloryzacja w stosunku do kwartału poprzedniego. Zastosowanie powyższych zasad oznacza, że podstawę obliczenia emerytury będzie stanowić suma składek po ostatniej waloryzacji rocznej powiększona o poddane waloryzacji kwartalnej składki należne za dalszy okres do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc początkujący wypłatę.”

Skoro zatem wysokość podstawy emerytury w systemie zdefiniowanej składki może być ustalać tylko raz, to przyjęć należy, iż wysokość emerytury ubezpieczonego ustalona została prawidłowo na dzień (...), to jest w dniu nabycia prawa do emerytury, decyzją z dnia 24 kwietnia 2014 roku której to decyzji ubezpieczony nie zaskarżył. Przy ustalaniu podstawy wysokości emerytury w kwietniu 2014 roku ostatnią waloryzacją roczną jest waloryzacja przeprowadzona 1 czerwca 2013 roku dotycząca składek należnych do końca 2012 r., a zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do dnia 31 stycznia 2013 r. Waloryzacji kwartalnej podlegają natomiast, zgodnie z art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy składki należne za rok 2013, które nie będą podlegały waloryzacji rocznej, skoro ta przeprowadzona będzie w dniu (...)r.(czyli po przyznaniu ubezpieczonemu prawa do emerytury i ustaleniu podstawy jej wysokości) (vide wyrok S.A. Gdańsk 15 kwietnia 2016 r. III AUa 8/15, wyrok S.A. Gdańsk z 15 kwietnia 2016 r. III AUa 1272/15, wyrok S.A. Łódź z 23 marca 2016 r. III AUa 430/14, wyrok S.A. Katowice z 22 marca 2016 r. III AUa 1162/15, wyrok S.A. Szczecin z 11.02.2016 r. III AUa 15/15, wyrok S.A. w Krakowie z 26 października 2016 r. III AUa 1622/15).

W konsekwencji za podstawę obliczenia emerytury ubezpieczonego przyznanej mu od dnia (...)składa się obok zwaloryzowanego kapitału początkowego, również suma:

- kwoty składek ustalonej po ostatniej rocznej waloryzacji przeprowadzonej 01 czerwca 2013 roku,
- kwoty składek należnych za 2013 roku poddanych waloryzacji kwartalnej,
- nominalnej kwoty składek należnych za okres po zakończeniu trzeciego kwartału 2013 roku do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc przyznania prawa do emerytury (od 1 października 2013 roku do 31 marca 2014 roku).

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię przepisów a w szczególności art.25 i 25a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewidującego w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy wyłącznie roczną waloryzację składek i kapitału początkowego, w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy ustalił wnioskodawcy wysokość emerytury od(...) poprzez przyjęcie wysokości świadczenia i zasad waloryzacji ustalone decyzją z dnia 24 kwietnia 2014 roku.

Wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Skarżący zgłosił zarzut naruszenie prawa materialnego – art.25 i 25a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 roku, poz.778) Z uwagi na to, że Sąd Apelacyjny nie przeprowadził postępowania dowodowego ani nie zmienił ustaleń faktycznych sądu pierwszej instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń, uzasadnienie wyroku ogranicza się do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa (art.387 § 21 KPC).

Sąd Apelacyjny w pełni podziela argumentację prawną Sądu Okręgowego, który w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku bardzo obszernie wypowiedział się co do wykładni przepisów art.25 i 25a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z uwagi na szeroką analizę treści tych przepisów dokonaną w uzasadnieniu wyroku, podzielając trafność rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny nie widzi potrzeby ponownego przytaczania tej argumentacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Apelacja zawiera bowiem jedynie własną interpretację wskazanych przepisów odmienną od przyjętej przez Sąd Okręgowy i niezajdującą potwierdzenia w orzecznictwie sądów powszechnych i Sądu Najwyższego.

Z tych względów i na mocy art.385 KPC Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji.